

на полето тя се обшива съ фстонъ. Ако въ обшивката на фстона сжщо така се прави дупка, шевицата се нарича *Мадера*.

б) *Шевица Ренесансъ*. Това име е дадено на оная шевица, чиято форма се фстонира, междинитѣ се изрѣзватъ и за да не се разкапятъ фигуркитѣ, залавятъ ги предварително съ бринчени баретки, симетрично разположени. Обринчения край на фигуркитѣ служи за фстонъ, ако шевицата е предназначена за край.

в) *Шевица Ришелйо*. Тя е сжщата шевица Ренесансъ, но баретките по срѣдата се правятъ съ едно вжзелче. Сжщото вжзелче тукъ-тамъ се поставя и по крайния фстонъ.

г) *Шевица Колбертъ*. Работи се по сжщия начинъ, само че вмѣсто фстонъ, краищата се обшиватъ като английската шевица.

д) *Шевица Филъ-Туре*. Тя се работи по сжщия начинъ, само че междинния платъ намѣсто да се изрѣзва, се изнищва на квадратчета, които се избринчватъ. По такъвъ начинъ фигуркитѣ изглеждатъ като апликирани (залепени) на филе.

Металическа шевица.

Тя се правѣла отъ златна или сребърна сърма.

Естествено е, че тя не е предназначена за пране и се изработва на кадифе, на тежки копринени платове, или на скжп сукна. Тази шевица изисква една голѣма сръчностъ и през XVII и XVIII столѣтие, когато се е носила най-много, специални реномирани ателиета само сж можали да я работятъ. Майсторътъ трѣбвало да чиракува най-малко 9 години.

Върху единъ доста релефенъ пълнежъ отъ памучни конци се редѣли златнитѣ конци само отъ лицето, като отъ опъцето се пришивали съ коприненъ конецъ. Сърмата не бивало да сипа съ ржка. Тя се прекарвала презъ специално масурче, плата предварително се пробивалъ съ шило, за да се не отъркв конеца.

Работѣла се на гергефъ.

Дантели*).

Дантела е оная украса, която се добива отъ преплитане на конци посредствомъ разни видове игли. Сравнително съ шевицата дантелата е много ново изобретение. Тя датира едва отъ епохата на ренесанса къмъ XVI столѣтие. Идеята за дантела е дадена отъ ажурената шевица. Венеция станала центъръ на дантелата бринчен

*) Отъ френската дума dent — зжбъ; значи нѣшо назжбено.